

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyně Mgr. Janou Komínkovou v právní věci **žalobce S.Č.** nar. ..., bytem ..., *zastoupeného: Mgr. Václav Voříšek, advokát, sídlem Černého 517/13, 182 00 Praha 8*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, IČ 70890366, sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8.2.2017 č.j. DSH/13383/16,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou domáhá zrušení výše označeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo jako opožděné zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Nýřany, odboru dopravy, ze dne 14.4.2014, čj. 2/OD-přest/66/14-16, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4. zákona č. 361/2000 Sb., pro porušení § 18 odst. 3 téhož zákona, za což mu byla uložena pokuta 2.000,- Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobce v žalobě namítá, že podle jeho názoru odpovědnost za přestupek, ke kterému došlo 28.1.2014, zanikla dnem 28.1.2015. Rozhodnutí I. stupně bylo doručeno teprve 19.9.2016, kdy do spisu nahlédl nový zmocněnec žalobce Ing. M.J., tj. když už došlo podle žalobce k prekluzi. Zásadní otázku je, zda nastala fikce doručení při doručování prvostupňového rozhodnutí zmocněnci K.S. dnem 28.4.2014, jak tvrdí žalovaný, nebo zda

došlo k doručení teprve 19.9.2016, kdy do spisu nahlédl Ing. J., jak tvrdí žalobce. Není sporné, že pan S. vznesl v plné moci i při jednání požadavek na doručování písemností na adresu . . . Správní orgán na toto adresu nedoručoval a rozhodnutí prvního stupně rovnou vypravil na adresu trvalého pobytu zmocněnce žalobce. Žalobce poukázal na rozsudek NSS ze dne 30.3.2016 č.j. 10As 5/2016-36, podle něhož správní orgán posuzuje žádost o doručování podle § 19 odst. 3 správního řádu (dále jen „s.ř.“), tedy zda žádaný způsob doručování přispěje k urychlení řízení anebo jsou zde jiné opodstatňující důvody. Dospěje-li správní orgán k závěru, že doručování na elektronickou adresu řízení nepřispěje a neshledá ani jiné důvody pro takové doručování, resp. účastník je netvrdí, je oprávněn účastníkovi na požadovanou elektronickou adresu písemnosti nezasílat a doručovat, jakoby účastník o doručování na elektronickou adresu vůbec nepožádal. Správní orgán tak však nemůže učinit bez dalšího, ale je povinen účastníkovi sdělit, že mu na požadovanou elektronickou adresu doručovat nebude. Odlišná situace nastává, pokud správní orgán nevyužije tento postup a doručuje na požadovanou adresu. Na základě § 19 odst. 8 s.ř. bude písemnost doručena, pokud adresát převzetí písemnosti potvrdí zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát doručení nejpozději následující pracovní den po odeslání elektronické zprávy, správní orgán písemnost doručí, jakoby adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal. Proto je § 19 odst. 8 správního řádu nutno vykládat tak, že správní orgán je povinen zaslat na požadovanou elektronickou adresu pouze první písemnost v řízení od okamžiku, kdy byl požádán o tento způsob doručování. Pokud účastník převzetí písemnosti nepotvrdí, je správní orgán oprávněn další písemnosti zasílat tak, jakoby adresát o doručování na elektronickou adresu vůbec nepožádal, tedy správní orgán není opětovně povinen se pokoušet o doručování na elektronickou adresu. Tolik z judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“). Dále žalobce v žalobě uváděl, že správní orgán v daném případě na elektronickou adresu ... doručoval, a to vyrozumění o zaslání kopie spisu, kde bylo sděleno, že požadované kopie spisu se doručí poštou, a výzvu k odstranění vad plné moci. Nemohlo se proto jednat o první situaci popsanou NSS, jelikož správní orgán žádosti zprvu vyhověl a na elektronickou adresu doručoval. Nejedná se však ani o situaci druhou, neboť dle § 19 odst. 8 s.ř. se toto vztahuje pouze na písemnosti doručované podle § 19 odst. 4 téhož zákona, tedy na písemnosti doručované do vlastních rukou, proto pokud pan S. nepotvrdil převzetí vyrozumění o způsobu zaslání kopie spisu a výzvy k odstranění vad plné moci, tj. písemnosti neurčené do vlastních rukou, nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, nemohlo mu to být kladeno k tíži, neboť mu taková povinnost ze zákona nevyplývala. Z § 19 odst. 8 s.ř. lze dovodit toliko povinnost adresáta potvrdit převzetí písemnosti, která je určena do vlastních rukou. Správní orgán podle žalobce pochybil, pokud žalobci doručoval prvostupňové rozhodnutí rovnou na adresu trvalého pobytu pana S., aniž se pokusil jej doručit na elektronickou adresu, neboť nenastala situace, kdy by pan S. postupoval v rozporu s § 19 odst. 8 s.ř. Podle žalovaného nastala první situace předpokládaná NSS. Žalobce rovněž namítá, že sdělení, v rámci kterého bylo uvedeno, že panu S. nebude doručováno na e-mail, nebylo srozumitelné, neboť se zde uvádělo „Vyrozumíváme Vás, že Vás nebudeme obesílat e-mailem vzhledem k nemožnosti prokázání doručení.“ Podle žalobce má sloveso obeslat dle slovníku českých synonym smysl svolat, zavolat, povolat, předvolat. Správná měla být formulace, namísto „obeslat“ např. „nebude Vám doručováno na e-mail“. Pod body 24 a násl. a bodem III. žaloby je uvedeno, že žalobce závěrem vyjadřuje nesouhlas s tím, aby rozhodnutí v jeho věci bylo publikováno na internetových stránkách NSS způsobem, ze kterého by se z textu rozhodnutí podávalo jméno a příjmení žalobce nebo i iniciály žalobce. Obdobně žalobce a jeho právní zástupce Mgr. Voříšek nedávají souhlas se zveřejněním jména a příjmení a ani iniciály jména a příjmení a ani sídla právního zástupce žalobce na webových stránkách NSS.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že správní orgán I. stupně dostal požadavkům u výše specifikovaného rozsudku NSS, když vyrozuměl žalobce na e-mailové adrese, že mu na ni nebude posílat písemnosti. Na to nic nemění skutečnost, že před tím na této adrese byl žalobce vyrozuměn, že v předložené plné moci jsou vady, jejichž neodstranění bude mít za následek nepřipuštění zmocněnce k jednání. Plná moc byla zaslána správnímu orgánu prvního stupně dne 24.4.2014 a ústní jednání se konalo již následující den. Za této situace byl email jedinou možností, jak na vady zmocnění upozornit ještě před jednáním. Nelze také vycházet jen z izolovaného slova obesílat, nýbrž i z kontextu celého textu a z okolností případu. Z toho je podle žalovaného zřejmé, že správní orgán I. stupně nebude nadále doručovat emailem žádné dokumenty. Byla-li formulace žalobci nejasná, mohl se s dotazem obrátit na správní orgán. Argumentaci uplatněnou poprvé v žalobě považuje žalovaný za účelovou. Žalovaný poukázal na rozsudek NSS ze dne 28.6.2017 č.j. 1As 54/2017-38, podle něhož je dostačující, jestliže jsou námitky vznesené v prvním stupni řízení vypořádány v rámci řízení odvolacího. Žalovaný doložil do spisu, že zmocněnec S. vznášel požadavek na doručování na email pravidelně, avšak zásadně přijetí zasílaných písemností nepotvrzoval. I z případů projednávaných NSS (např. č.j. 6As 196/2016-24 či č.j. 3As 23/2014-44) je zřejmé, že zmocněnec S. v rozhodné době nereagoval na doručování dle § 19 odst. 8 s.ř. I kdyby byl postup správního orgánu prvního stupně vadný, materiálně žalobce nebyl na svých právech zkrácen, neboť bylo zmocněnci doručeno na jeho adresu fikcí.

Součástí správního spisu je oznámení přestupku ze dne 28.1.2014, podle kterého v tento den v 9:59 hod. řídil žalobce osobní motorové vozidlo Hyundai RZ ... na silnici první třídy č. 26 v prostoru 18. km, ve směru na Sulkov, a v úseku, kde je stanovena nejvyšší dovolená rychlost jízdy 90 km/h, mu byla zařízením Polcam PC 2006, výrobní č. 1242PL, naměřena rychlost 116 km/h, po odečtení odchylky měřiče 112 km/h. Žalobce se odmítl vyjádřit a podepsat do oznámení přestupku.

Podle úředního záznamu z téhož dne sepsaného Policií České republiky (dále jen „PČR“), Krajského ředitelství Policie Plzeňského kraje (dále jen „KŘPPK“), hlídka prováděla činnost ve služebním vozidle Volkswagen Passat v civilním provedení, které je vybaveno měřícím zařízením, a vozidlo bylo následně po změření zastaveno na nájezdu dálnice D5. K tomu je pořízena fotodokumentace i videozáznam na CD, zachycující rychlost za jízdy obou vozidel, a fotografie vozidla po zastavení silniční hlídkou. K měřicímu zařízení je ověřovací list vydaný 9.9.2013 s platností do 8.9.2014.

Správní orgán prvního stupně nařídil jednání na 25.2.2014. Dne 24.2.2014 byla správnímu orgánu I. stupně doručena plná moc datovaná 6.2.2014, kterou žalobce zmocnil k zastupování ve věci pana K.S., a v níž se uvádí, že zmocněnec žádá o doručování veškerých písemností na e-mail... Správní orgán I. stupně na tuto adresu zaslal téhož dne e-mail, že přiložená plná moc nebude akceptována, neboť má vady podle § 37 s.ř. - musí být podepsána zmocnitelem a zaručeným elektronickým podpisem nebo musí jít o výstup autorizované konverze.

K jednání 25.2.2014 se zmocněnec dostavil již s podepsanou plnou mocí. Při jednání byli vyslechnuti svědci, zakročující policisté P.B. a Z.Š. Zmocněnec při jednání žádal o zaslání kompletní fotokopie spisového materiálu a požádal o doručování na elektronickou adresu ...

Na tuto e-mailovou adresu správní orgán dne 27.2.2014 zaslal e-mail označený jako Vyrozumění o způsobu zasílání kopie spisu, v němž se uvádí, že požadovaná kopie spisu bude doručována na doručovací adresu s ohledem na povahu věci. Sken těchto spisů nebude

proveden ani zaslán na e-mail vzhledem k § 38 odst. 4 s.ř. Dále je součástí tohoto e-mailu vyrozumění, že zmocněnec nebude obesílán e-mailem s odkazem na nemožnost prokázání doručení. Na adresu trvalého bydliště pana K.S., ..., byla zaslána kopie spisu spolu s usnesením ze dne 4.3.2014, v němž byla stanovena lhůta k písemnému vyjádření 5 pracovních dnů od oznámení usnesení. Zásilka s doručenkou se vrátila po uplynutí lhůty proto, že adresát nemá schránku, a je na ní uvedeno, že adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky, bylo mu zanecháno poučení na adrese trvalého pobytu a zásilka byla připravena k vyzvednutí od 6.3.2014.

Prvostupňové rozhodnutí, které nabylo právní moci 16.5.2014, bylo rovněž doručováno na adresu trvalého bydliště zmocněnce a adresát byl vyzván k vyzvednutí zásilky, bylo mu zanecháno poučení dne 16.4.2014 a zásilka byla vložena do schránky dne 30.4.2014.

Žalobce prostřednictvím jiného zástupce Ing. M.J. podal odvolání dne 9.9.2016. Namítá v něm, že rozhodnutí nebylo doručeno ani obviněnému, ani jeho zástupci.

V žalobou napadeném rozhodnutí žalovaný konstatoval, že odvolání bylo podáno po uplynutí lhůty pro podání odvolání. Prvostupňové rozhodnutí bylo doručeno zmocněnci za využití institutu fikce doručení 28.4.2014. Adresát si zásilku nevyzvedl, a proto mu byla obálka po uplynutí úložní lhůty, tedy poté, co nastala fikce doručení, vhozena dne 30.4.2014 do poštovní schránky. Všechny podmínky fikce doručení byly splněny. Vzhledem k tomu, že rozhodnutí bylo doručeno 28.4.2014, posledním dnem lhůty pro odvolání byl den 13.5.2014. V této lhůtě si odvolatel odvolání nepodal. Odvolání doručené e-mailem se zaručeným elektronickým podpisem správnímu orgánu I. stupně dne 9.9.2016 je zjevně opožděné. Dle žalovaného správní orgán není povinen akceptovat požadavek na doručování na elektronickou adresu. Předtím, než správní orgán odepře takto doručovat, měl by učinit alespoň jeden pokus o doručení na elektronickou adresu, nebo mít doloženo z úřední činnosti, že konkrétní osobě se soustavně nedaří doručovat na elektronickou adresu, tedy takový způsob doručování nemůže vést k cíli sledovanému § 19 odst. 3 s.ř., tj. k urychlení řízení. Pokud správní orgán neúspěšný pokus o doručení na elektronickou adresu neučiní, resp. nemožnost doručení do spisu nedoloží, měl by na této adrese účastníka řízení vyrozumět, že jeho žádosti o doručování nevyhovuje. Žalovaný poukázal na rozsudek NSS č.j. 10As 5/2016-36, podle něhož pokud správní orgán zjistí, že doručování na elektronickou adresu k urychlení nepřispěje a neshledal ani jiné důvody pro takové doručování, je oprávněn účastníkovi na tuto adresu nezasílat. Je však povinen účastníkovi řízení sdělit, že tímto způsobem doručovat nebude včetně důvodů. V daném případě správní orgán I. stupně e-mailem na zmocněncem zvolenou elektronickou adresu dne 27.2.2016 zmocněnce vyrozuměl, že mu nebude nadále doručovat na e-mail, neboť není možné prokázat doručení. Zmocněnec byl poučen, že jeho požadavek na doručování na elektronickou adresu nebude akceptován a že mu bude doručováno standardně včetně stručného odůvodnění tohoto postupu. Na vyrozumění na elektronické adrese zmocněnec nereagoval. Vzhledem k tomu, že nesdělil jinou doručovací adresu, bylo mu doručováno na adresu trvalého pobytu. Za této situace zmocněnec nemohl důvodně očekávat, že mu budou písemnosti zasílány na uvedenou e-mailovou adresu. Správnímu orgánu je z úřední činnosti známo a uvádí spisové značky řízení u správního orgánu, (např. ZN/2725/DSH/14 a další a z judikatury např. rozsudek NSS č.j. 6As 196/2016-24 a č.j. 3As 23/2016-44), že K.S. opakovaně zastupoval řidiče v přestupkovém řízení a vždy se stejnou obstrukční procesní strategií. Uplatňoval požadavek na doručování písemností na předmětnou e-mailovou adresu, popř. též na adresu ..., ale převzetí doručení zásadně nepotvrzoval. Rozhodnutí se mu byla zasílána vždy na adresu trvalého pobytu, kde jsou mu doručována fikcí, neboť zásilky zmocněnec nepřebírá a obálky obsahující písemnosti jsou vhazovány do

poštovní schránky, pokud ji má na uvedené adrese označenu. Po uplynutí několika měsíců či let obviněný z přestupku zmocní třetí osobu spolupracující s panem S., zpravidla Ing. M.J. nebo pana K., aby nahlédli do spisu, pořídili si kopie spisu a podali opožděně žalobu či odvolání, přičemž zpochybňují doručování. Za dané situace je zřejmé, že požadavek zmocněnce odvolatele na doručování na elektronickou adresu neslouží k urychlení řízení, naopak sleduje mimoprocesní cíle ve snaze navodit situaci při doručování, díky které by mohl následně zpochybnit doručení a dosáhnout uplynutí prekluzivní lhůty pro projednání přestupku. V této souvislosti je zjevné, že požadavek zmocněnce S. nesměřuje k urychlení řízení, ale představuje případ zneužití práva, neboť sleduje jiné cíle, než zákonem zamýšlené. Proto lze souhlasit se správním orgánem I. stupně, že v případě doručování zmocněnci žalobce S. na jím zvolenou adresu pro doručování není možno vykázat doručení, neboť tento zmocněnec ve správním řízení obecně neprojevoval potřebnou součinnost dle §19 odst. 8 s.ř., když přijetí písemností nepotvrzoval. Odvolání bylo podáno po více než dvou letech po uplynutí lhůty pro podání odvolání, a proto je opožděné.

Žalobu soud neshledal důvodnou.

V dané věci je sporné, zda správní orgán účinně doručil zmocněnci žalobce prvostupňové rozhodnutí.

Podle § 19 odst. 3 správního řádu, ve znění platném k 30.4.2014, nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci, na požádání účastníka řízení správní orgán doručuje na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu, kterou mu účastník řízení sdělí, zejména může-li to přispět k urychlení řízení.

Podle § 19 odst. 8 správního řádu, ve znění platném k 30.4.2014, písemnosti uvedené v odstavci 4 se na požádání adresáta doručují jiným způsobem podle tohoto zákona; v takovém případě platí, že písemnost je doručena třetím dnem ode dne, kdy byla odeslána. V případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odstavec 9), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal.

Námítku nesprávného doručování písemností v odvolacím řízení na emailovou adresu ...soud neshledal důvodnou. Soud se v tomto směru ztotožnil s žalovaným v tom, že o tom, že na emailovou adresu nebude zmocněnci doručováno, dostatečným způsobem informoval správní orgán prvního stupně ve vyrozumění ze dne 27.2.2014. Přestože zde byl pouze stručně uveden důvod nedoručování na elektronickou adresu, je tento důvod srozumitelný a zřejmý. Správní orgán I. stupně argumentoval nemožností prokázat doručení. Tato argumentace je opodstatněná vzhledem k tomu, že z úřední činnosti správních orgánů i správních soudů (specifikovaná je ve výše shrnutém napadeném rozhodnutí) je znám častý obstrukční přístup zmocněnce K.S. Tento zmocněnec zásadně žádá o doručování na emailovou adresu a současně přijetí takto zaslaných písemností nepotvrzuje. Za této situace je akceptovatelná prvostupňovým správním orgánem použitá stručná argumentace o nemožnosti prokázání doručení a zmocněncem požadovaný způsob doručování nemohl přispět k urychlení řízení ve smyslu cit. ust. § 19 odst. 3 s.ř.

Tento závěr potvrzuje i skutečnost, že zmocněnec K. S. nereagoval ani na e-mail správního orgánu ze dne 27.2.2014 označený jako Vyrozumění o způsobu zasílání kopie

spisu, v němž se uvádí, že zmocněnec nebude obesílán e-mailem s odkazem na nemožnost prokázání doručení. Evidentně zmocněnec žalobce nepotvrdil přijetí ani tohoto emailu ve smyslu § 19 odst. 8 s.ř., stejně jako tak neučinil ani u prvního emailu správního orgánu, jímž byl žalobce informován o vadách plné moci.

Soud má za dostatečný doklad o doručování emailem výtisk emailové zprávy o odeslání písemnosti z emailové adresy správního orgánu. Je zřejmé, že tento způsob doručování jiné písemné potvrzení ani neumožňuje. Rozhodující v takových případech pro řádné doručení je aktivita adresáta, který je povinen následující pracovní den po odeslání emailové zprávy její přijetí potvrdit zprávou, která obsahuje uznávaný elektronický podpis, v souladu s výše cit. § 19 odst. 8 správního řádu. Teprve toto potvrzení plně nahrazuje např. doručenkou při doručování prostřednictvím provozovatele poštovních služeb.

Z uvedeného je zřejmé, že žalobci na uváděnou adresu byly správním orgánem zaslány celkem 2 emaily, přičemž přijetí ani jednoho z nich žalobce nepotvrdil v souladu s § 19 odst. 8 s.ř. Ve druhém emailu byl zmocněnec žalobce nadto poučen, že tímto způsobem nebude nadále doručováno, i s uvedením důvodu. Správní orgán byl tudíž oprávněn doručovat nadále písemnosti na adresu trvalého bydliště zmocněnce žalobce. Fikce doručení dle § 24 s.ř. prvostupňového rozhodnutí nastala dne 28.4.2014 a odvolání podané dne 9.9.2016 je dle závěru soudu opožděné.

Soud se ztotožnil se žalovaným v tom, že v celém kontextu obsahu Vyrozumění ze dne 27.2.2014 je význam slova obesílat jasný a znamená zasílat jakékoli písemnosti, nejen předvolání.

Soud má za to, že v dané věci nezanikla odpovědnost za přestupek z důvodu opožděného doručení prvostupňového rozhodnutí. Soud akceptoval doručování na adresu trvalého pobytu zmocněnce K.S. fikcí. Důvodem bylo, že soud považuje za dostačující předchozí vyrozumění na e-mailovou adresu ze strany správního orgánu pro K.S., že na elektronickou adresu mu doručováno nebude z důvodu nejasného prokázání doručení.

Dle názoru soudu tedy stejně jako správní orgány má soud za to, že lze použít na daný případ rozsudek NSS č.j. 10As 5/2016-36 a vychází z toho, že v daném případě byl učiněn pokus o doručení na elektronickou adresu formou vyrozumění, že tento způsob doručování nebude akceptován, neboť nebude přispívat k urychlení řízení, a také s ohledem na zkušenosti správního orgánu, ale i soudu s tímto zmocněncem. Pokud jde o námitku nesrozumitelnosti tohoto vyrozumění, soud ji nesdílí, byť byla použita formulace obesílat, lze toto dle názoru soudu vyložit jako zasílání písemností.

Pokud jde o žalobní námitku, která se týká vyvěšování na internetových stránkách NSS, tuto je kompetentní řešit pouze NSS sám, kterého se výhradně týká na rozdíl od zdejšího soudu.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 10. září 2018

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně